

Totalitarizmus diverzity – nová totalita Západu

20. decembra 2021 ✚ Spoločnosť ✚ Rozhovory

Mathieu Bock-Côté, kanadský sociológ z Québecu, autor niekoľkých kníh o multikulturalizme, diktatúre politickej korektnosti a revolúcii rasistického antirasizmu na Západe, poskytol rozhovor poľskému týždenníku *DoRzeczy*. Rozhovor viedol Olivier Bault.

Mathieu Bock-Côté

zdroj: wikimedia commons

Olivier BAULT: Vo svojich knihách, článkoch a prejavoch často hovoríte o tom, čo sa deje v Spojených štátoch, ako o zdroji hnutí, ktoré sa dnes rozvíjajú v Kanade a Európe, ako je rasizmus, dekolonializmus, gender teória... Sme teda do takej miery ovplyvňovaní americkou kultúrou?

Mathieu BOCK-CÔTÉ: Áno, náš myšlienkový systém je dnes kolonizovaný americkým videním sveta. Uvažujeme v kategóriách impéria. Vidno to na spôsobe, akým sa všade vtiera americká rasová otázka a všetko, čo sa dotýka multikulturalizmu, sprevádzané diabolizáciou historických národov. Americké univerzity majú v našom globalizovanom svete takú moc, že ich kategórie myslenia a mentálne štruktúry sa stali dominantnými. Na týchto kategóriách sú dnes založené sociálne vedy, politická filozofia a dokonca aj žurnalistika. Americký vplyv má v rôznych krajinách rôzne podoby v závislosti od miestnych podmienok. Zdá sa mi však, že sme dnes amerikanizovaní viac ako nikdy predtým.

Z hľadiska obyvateľov krajín bývalého Východného bloku je spôsob, akým americké „impérium“ vnucuje svoju ideológiu, oveľa účinnejší než spôsob, ktorý používalo bývalé sovietske impérium...

Aby sme predišli akýmkoľvek nejasnostiam, hneď na začiatku treba povedať, že je lepšie žiť v americkom ako v sovietskom impériu. Nemôžeme to merať rovnakým metrom. Napriek tomu sa v západných spoločnostiach objavuje nová forma totalitarizmu – totalitarizmus diverzity, ktorého poslaním je pretvoriť všetky spoločenské vzťahy, zmeniť svet pojmov, v ktorom žijeme a pohybujeme sa, a ktorý je emanáciou antropologických základov našej civilizácie, ako sú: muž, žena, národ, vzťah k svetu.

Každý, kto sa dnes odváži pripomenúť, že muži a ženy nie sú umelé sociálne konštrukty, ale realita zakorenená v našej ľudskej skúsenosti, riskuje, že bude v západnom svete a určite v univerzitných kruhoch považovaný za „reakcionára“ so všetkými dôsledkami, ktoré z toho vyplývajú: spoločenská smrť, občianska degradácia, mediálna diskvalifikácia a do istej miery aj symbolické zbavenie občianskych práv.

Je to nový totalitarizmus, ktorý nepotrebuje tradičné štruktúry na prenasledovanie vzbúrencov, ktoré sú totalitarizmu vlastné, čo je, samozrejme, dôležitý rozdiel. Ak však definujeme totalitarizmus ako vôľu úplne podriaďiť ľudí jednej ideológii, ktorá má ambíciu pretvoriť celé spoločenské vzťahy, vrátane najintímnejších citov a ktorá nám nedovolí posúdiť, čo navrhuje, aby sa mohla vydávať za vedu, potom si myslím, že tu máme do činenia s renesanciou totalitných tendencií.

Môžete vysvetliť pojem „wokizmus“, o ktorom sa tolko hovorí v anglosaských krajinách a na ktorý sa často odvolávate vo svojich textoch a prejavoch?

Wokizmus je fanatická forma diskurzu rozmanitosti, precitlivenosť vnucovaná iným, sakralizácia menšinového názoru, oživenie fanatizmu v liberálnych demokraciách. Nemôže sa zaobiť bez návratu lynčujúceho davu, ktorý sa zhromažďuje vďaka sociálnym médiám.

Wokizmus je rozvrátenie mužskosti a ženskosti, je to démonizácia bieleho muža, je to absolutizácia subjektivismu, odpor k samotným základom západnej civilizácie. Už to vôbec nie je svet liberalizmu, ale svet fundamentalistického progresivismu, ktorý sa snaží poprieť našu civilizáciu. To všetko spolu vytvára *wokizmus*, s ktorým máme dnes do činenia.

Hovoríte, že „wokizmus“ dominuje na univerzitách, ale aj vo veľkých korporáciách, ktoré preškoľujú svojich zamestnancov?

Áno, je to skutočný problém. Firmy sa čoraz viac zapájajú do propagácie tejto ideológie v mene zvyšovania citlivosti na rozmanitosť. Pracovisko sa mení na miesto ideologickej prevýchovy v mene pedagogiky otvorenosti voči rozmanitosti. Firmy sa podriaďujú dominantnej ideológii, čo je zjavné na seminároch o otvorení sa rozmanitosti, o boji proti „systémovému rasizmu“ na pracovisku. Firmy sú ideologicky kolonizované univerzitami a ich koncepciami.

Ale to, o čom hovoríte, je americké špecifikum, nie?

Áno, ale teraz je to aj kanadské špecifikum a skôr či neskôr sa stane európskym špecifikom. Európania by sa mýlili, keby si mysleli, že sú voči *wokizmu* imúnni, aj keď disponujú mentálnymi zdrojmi na to, aby sa mu postavili.

Francúzsky prezident Emmanuel Macron je často porovnávaný s kanadským premiérom Justinom Trudeauom. V akom štádiu dekonštrukcie „woke“ sa teda dnes nachádzajú Kanada a Francúzsko v porovnaní so Spojenými štátmi?

Francúzsko odoláva vďaka svojmu genetickému kultúrnemu kódu. Kanada, ktorú často nazývam *Wokanada*, je krajinou nadšeného a detského *wokizmu*. Je to krajina, ktorá dnes úplne redefinuje a stáva sa prvou západnou „prebudenou“ *woke* krajinou. V anglickej Kanade to nevyvoláva žiadny odpor, zatiaľ čo francúzsky Québec sa týmto tendenciám bráni. Existuje „québecká výnimka“, rovnako ako sa hovorí o „francúzskej výnimke“, ktorá vyplýva z histórie a z menšinového postavenia Québečanov v Severnej Amerike a skutočnosťou, že ide o tradične katolícky národ, čo ho robí odolnejším voči tomuto

ideologickému šialenstvu.

Vďaka obrane svojej národnej identity, francúzskeho jazyka a princípu sekularizmu dnes Québec nachádza silu vzdorovať *wokizmu*.

Zdroj: wikimedia commons

Avšak rasistické „pôvodno-domorodé“ alebo „dekolonizujúce“ hnutia, ktoré sa rozvíjajú vo Francúzsku a údajne bojujú proti „štrukturálnemu“ rasizmu a koloniálnej mentalite bielych Francúzov, sú tiež súčasťou tejto západnej prebudenej kultúry...?

Samozrejme, že sú. Okrem iného je to dôsledok masovej imigrácie a amerikanizácie. Sociologické podmienky rasistickej revolúcie, ktoré rozoberám vo svojej knihe *Rasistická revolúcia a iné ideologické vírusy* (La Révolution racialiste et autres virus idéologiques, Paris, Presses de la Cité, 2021 – ed.), treba hľadať práve v demografických zmenách spôsobených masovou imigráciou.

Keď francúzsky prezident Emmanuel Macron tvrdí, že kolonizácia bola zločinom proti ľudskosti, a popiera existenciu francúzskej kultúry, keď hovorí o „kultúrach vo Francúzsku“, máme do činenia s *wokizmom*?

Nie, to je multikulturalizmus. Vo *wokizme* je fanatický rozmer, forma hysterického fanatizmu. Ak chcete tento pojem používať efektívne, je dôležité vyhnúť sa jeho nadmernému používaniu. V Macronovom prípade ide o multi-kulti progresivizmus. Macron je však dostatočne vzdelaný a inteligentný na to, aby nepodľahol šialenstvu *wokizmu*. Tento multikultúrny progresivizmus však zároveň znamená rozchod s národným myslením vo Francúzsku.

Myslíte si, že skutočnosť, že Poliaci zostávajú národom bielych ľudí, ich chráni pred *woke* rasizmom?

Ja sám by som určite nehovoril rasovou terminológiou, takže fráza „zostávajú národom bielych ľudí“ nie je mojim jazykom. Národ by sa nemal definovať rasovo, ale kultúrne a historicky. Povedal by som, že rasizmus nachádza v masovej imigrácii základ svojho rozvoja. Masové prisťahovalectvo má politické, identitárne, sociálne a kultúrne dôsledky, ktoré ovplyvňujú naše myslenie o národe.

Faktom je, že v dôsledku masového prisťahovalectva dochádza v spoločnostiach k demografickým zmenám, ktoré začínajú mať viditeľné politické dôsledky. Výsledkom je, že etnické vedomie začína nahrádzať národné vedomie. Preto krajiny, ktoré zažili masovú imigráciu, dnes zisťujú, že integrácia je oveľa zložitejšia, než si mysleli, a že je často povrchná. Úspory z rozsahu sú v politike absolútne zásadné a tento problém sa dnes prejavuje brutálnym spôsobom.

Index vnímania demokracie (Democracy Perception Index) je medzinárodný prieskum verejnej mienky, ktorý sa vykonáva každoročne od roku 2018. Vydanie z roku 2021 prinieslo správu, že USA sú v súčasnosti v Európe považované za najväčšiu hrozbu pre demokraciu na svete. Myslíte si, že je to naozaj tak?

Všetko závisí od toho, čo tým myslíme. Jednoducho by som povedal, že americké impérium, ktoré pretrháva svoje mentálne väzby so západnou civilizáciou, by nás mohlo stiahnuť do priepasti, do ktorej sa rúti. Na amerických univerzitách panuje šialenstvo. Inštitúcie, ktoré formujú kultúru a hospodárstvo, sa zbláznili. Trhlina medzi oboma brehmi Atlantiku je jasnejšia ako kedykoľvek predtým.

Vy však hovoríte, že aj táto strana Atlantiku sa ubera rovnakým smerom...

Áno, ale v Európe existuje odpor, ktorý nie je zanedbateľný.

Ak je teda *wokizmus*, ako hovoríte, totalitná ideológia, potom to znamená, že Spojené štáty sa dostali do totalitnej špirály...?

V Spojených štátoch sa prejavujú určité totalitné snahy. Na univerzitách máme do činenia s rasistickou totalitou, o tom niet pochyb. USA nie sú Sovietskym zväzom, ale dnes sú štátom, ktorý si postupne osvojuje totalitnú logiku. Ľudia si to viac-menej uvedomujú, ale myslím si, že tieto totalitné sklony sú blízke veľkej časti americkej elity.

Aj v Demokratickej strane?

Predovšetkým v nej, hoci tieto tendencie sú prítomné aj inde.

Ako hodnotíte šance Ameriky, ktorú Tocqueville opísal vo svojom diele *O demokracii v Amerike*, na zvrátenie pozorovaného trendu? Je v Spojených štátoch možná kontrarevolúcia? Je Donald Trump jej padlým predstaviteľom?

Šance na zvrátenie tohto trendu sú podľa môjho názoru veľmi malé. V hĺbke srdca som presvedčený, že Spojené štáty prehrali, pretože *woke* ideológia je už pri moci. To ona dnes formuje vzťah so svetom. Všetko, čo má z intelektuálneho hľadiska nejaký význam, teraz funguje vo svete týchto kategórií. Preto si myslím, že Spojené štáty boli vtiahnuté do ideologickej logiky, z ktorej sa už nedostanú, a moje obavy sú o to väčšie, že ako Québecania sme susedmi tejto krajiny. Pokiaľ ide o Donalda Trumpa, ten bol skôr megalomanským búrlivákom, ktorý chaotickým spôsobom stelesňoval Ameriku, ktorá sa bránila dekonštrukcii a konverzii na ideológiu „prebudenia“. Tento muž všetko pokazil.

Chýbala mu určitá forma základnej intelektuálnej disciplíny, ktorá by mu umožnila vládnuť nezávisle od vlastných emócií a nálad. Dúfam, že ak dôjde ku konzervatívnej odpovedi, jej tvárou bude niekto iný ako Donald Trump. Trump hysterizoval svoj vlastný tábor. Jeho prezidentské obdobie pripomínalo skôr posledný kŕč než obrodu. To však neznamená, že nemôže existovať konzervatívna reakcia. Tento trend je však v súčasnosti taký výrazný, že ho považujem za predčasný v Spojených štátoch, ale nemusí to tak byť inde.

Brusel je silnou rukou impéria politickej korektnosti a požiadaviek LGBT loby vo vzťahoch s tými členskými štátmi EÚ, ktoré boli kedysi súčasťou bývalého Východného bloku. Dokážete odhadnúť, prečo sa bruselská elita na tieto otázky tak veľmi zameriava? Boli formovaní americkou školou?

Nie, takto by som to nepovedal. Myslím si, že európska technostruktúra potrebuje ideológiu, ktorá by legitimizovala jej činnosť. Túto ideológiu nachádza práve v multikulturalizme, v rodovej ideológii atď. Vďaka tomu cíti, že jej poslaním je meniť duše a svedomie. Existuje však mnoho vážnych dôvodov, prečo sa proti tomu postaviť a považovať tento krok za šialenstvo.

Európa zaobchádza s národmi, ktoré ju tvoria, ako s dobytými provinciami, ako so zhnitým ľudským drevom, ako s odpadom dejín, ktorý sa musí rozpustiť, aby uvoľnil miesto pre rozvoj a opätovné presadenie odlišného režimu. Hovorím o modernej idei proeurópanstva, ktorá má historicky len málo spoločné s európskou civilizáciou. Pokus dať tejto civilizácii politický rozmer, aj keď len v nevelkej miere, by mohol byť úspešný bez tejto ideologickej vrstvy.

Krajiny bývalého Východného bloku sa proti ideológii vnucovanej z Bruselu stavajú ráznejšie, pretože majú skúsenosti so Sovietskym zväzom a vo svojej vlastnej kultúrnej, národnej a náboženskej identite našli oporu pre odpor voči totalite. Na Západe si myslia, že liberalizmus a myšlienky ľudských práv sú prekážkou totalitarizmu. Tento prístup je však veľmi obmedzený a predstavuje len časť odpovede. To, čo umožnilo postaviť sa totalite, bolo práve zakorenenie v civilizácii, v kultúre, v histórii.

Myslím, že východoeurópske krajiny to zažili na vlastnej koži. Táto skúsenosť bola opísaná, je potrebné čítať mysliteľov z východnej Európy, ktorých pohľad na osud západnej civilizácie je jedinečný a dôležitý. Avšak dôležitejšia ako intelektuálne úspechy je existenciálna skúsenosť, a to vysvetľuje odpor týchto krajín.

© Všetky práva vyhradené. Článok bol prebraný z týždenníka *DoRzeczy*.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/totalitarizmus-diverzity-nova-totalita-zapadu/>